

Canada deel 12

Het bijboeken van een kamer in het hotel heeft toch wat voeten in de aarde gekost. Onze kamer is namelijk al vergeven en we moeten verkassen.

Welk kamernummer we krijgen blijft onduidelijk, maar de receptie doet buitengewoon haar best.

De avond daarvoor pakken we ons boeltje in en laten de koffer achter in de kamer. Door de huishoudelijke dienst zal die in de toekomstige kamer worden neergezet. We besluiten de tas met medicijnen maar op onze tocht door Victoria mee te nemen.

Victoria lijkt op een Europese stad. Als eerste gaan we naar de Inner Harbour. Op het water is het een drukte van belang. Kleine en ook grotere boten varen in

en uit de haven en mini watervliegtuigjes stijgen op of landen. We lopen de uitgestrekte boulevard af. Historische verklede gidsen uit de tijd van koningin Victoria begeleiden toeristen, met paard en wagen kunnen we een rondtoer maken (\$ 60,00 per kwartier of \$ 190,00 per uur). We doen het maar met de benenwag.

Het Empress Hotel is indrukwekkend. We lopen naar binnen en bekijken de diverse lobby's en lounges waarvan de koloniale pracht en praal in tact is gebleven. De Palm Court is een bijzonderheid op zich met brandgeschilderd glas en natuurlijk slaan we de kas met de tropische planten niet over. Ook al willen we aan de beroemde

en dure High Tea in de Tea Lounge deelnemen, dat evenement is al dagen van te voren volgeboekt, is te lezen op een bord.

Bij het Gouvernementsgebouw maken we wat toeristische foto's van een levensgroot beeld van koningin Victoria en twee totempalen die de omgeving domineren. We zijn niet

binnen geweest. Volgens Mady gaat het daar nog echt aan toe op z'n Engels. Veel stampij en gebonk op de banken bij een spreker van de andere politieke partij.

We bekijken ook de omliggende winkeltjes die allemaal vol toeristische prullaria liggen. Eigenlijk zijn we op jacht naar een liquerstore, want Peters sigaartjes zijn op. Sigaren zijn een nog zeldzamer verschijnsel dan sigaretten blijkbaar in Canada.

Op weg naar Butchart Gardens met de auto passeren we

China Town die hartstikke tegenvalt. Slechts één kleine straat met Chinese winkels and that's all.

Maar op de hoek van de straat

vinden we toch een liquerstore en Peter slaat tegelijk drie pakjes in. We worden aangesproken door twee vriendelijke jonge kerels die interesse tonen voor de camera van Peter. Twee minuten later gaat het over religie. Deze heren zijn van een Amerikaanse genootschap, zoals later blijkt. Nadat we ze beleefd van ons hebben afgeschud, maakt Peter een

doosje sigaartjes open. Tot zijn verbijstering is die aangebroken en vindt hij er maar drie (van de tien) sigaartjes in. Nu kost een doosje al kapitalen, vergeleken met Nederland en dan nog opgelicht worden ook! Na enig zoeken vinden we de winkel terug. De winkelier verontschuldigt zich en vertelt dat hij de sigaren ook per stuk verkoopt.....dat kan en mag van ons, maar we betalen natuurlijk wel voor een volledige inhoud.

Om eerlijk te zijn heeft Peter eerst een sigaartje gerookt - de schooier - om daarna de onvolledige doos terug te geven. Zoals dat heet: de bedrieger bedrogen, toch? Peters verweer: dat mag toch wel voor één sigaartje van \$ 1,60!

Zoals elk park in Canada is ook Butchart Gardens prachtig. Het fijne van dat park is dat er rustieke plekjes zijn waar wij ongestoord kunnen uitrusten in

kleine zijwegen tussen bloeiende planten.

Ik fotografeer de vijver en omgeving, terwijl Peter een eekhoorn goed op de foto probeert te krijgen. Die eekhoorn is totaal niet schuw, maar het blijft toch moeilijk om dat beest goed te portretteren.

Overigens, niet alle parken zijn entreevrij. Remco kan zich wel voor zijn hoofd slaan dat hij de speciale sticker niet aan ons heeft

meegegeven zodat we voor welk park dan ook niet hoeven te betalen. Hij is erop geabonneerd.

's Avonds gaan we naar een steakrestaurant en besluiten het deze avond niet laat te maken. Victoria bij nacht schijnt namelijk sprookjesachtig te zijn en het is heel aantrekkelijk om dat ook te zien en ons in een van de vele pubs op te houden.

Onze koffer staat in onze nieuwe kamer en ik pak wat spullen uit die we de volgende dag nodig hebben. We gaan nu naar Nanaimo en in overleg met het thuisfront reserveert Mady alvast een hotel in Tofino.

Wordt vervolgd
Mila